

σκαπουλάρω

σκαπουλάρω κ. **σκαπουλέρνω**, ρ. [<ιταλ. scapolare], ιδίως εύχρ. στις παρακάτω εκφράσεις:

- τη (το) σκαπούλαρε ή τη (το) σκαπουλάρισε, **α.** κατάφερε να γλιτώσει, κατάφερε να διαφύγει από κάποιον κίνδυνο: «από την πτώση του πούλμαν στο γκρεμό μόνο πέντε άτομα τη σκαπουλάρισαν». **β.** διέφυγε, δραπετεύσε, ξεγλίστρησε, το 'σκασε: «μόλις ο φρουρός του τον άφησε λίγο λάσκο, βρήκε την ευκαιρία και το σκαπούλαρε || το σκαπούλαρα πέντε λεπτά απ' το μάθημα και πήγα για τσιγάρο στην τουαλέτα».

- τη σκαπούλαρε απ' τη δουλειά ή τη σκαπουλάρισε απ' τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

- τη σκαπούλαρε τη δουλειά ή τη σκαπουλάρισε τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας